

Nr 48.

Ankom till riksdagens kansli den 20 maj 1926 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

I en den 14 maj 1926 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 226, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande, vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter¹.

Häri genom förordnas, att 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

Utlänning — — — stadga.

Den — — — begången.

Skola till följd av överenskommelse med främmande stat i fråga om nu nämnd avgift andra grunder än de här ovan stadgade gälla beträffande den främmande statens undersåtar, utfärdar Kungl. Maj:t de för överenskommelsens tillämpning erforderliga föreskrifter; och äger Kungl. Maj:t därvid förordna, att motsvarande föreskrifter skola äga tillämpning jämväl å sådan svensk undersåte, som ovan avses.

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 1926.

---

¹ Senaste lydelse, se 1917: 296 och 1920: 859.

På sätt framgår av ovannämnda statsrådsprotokoll, har det föreliggande författningsförslaget föranletts av den mellan Sverige och Tyska riket avslutade handels- och sjöfartstraktat med tillhörande protokoll, om vilkens godkännande utskottet i betänkande nr 45 gjort hemställan.

Artikel 6 i traktaten innehåller bestämmelser om rätt för vardera partens köpmän, fabriks- och andra näringsidkare, vilka genom ett av myndigheterna i hemlandet utfärdat näringslegitimationsbevis styrka, att de uti den stat, där de äga hemvist, äro berättigade att idka handels- eller annan näringsverksamhet, ävensom att de därstädes erlägga härför stadgade skatter och avgifter, att själva eller genom i deras tjänst anställda resande, under iakttagande av föreskrivna formaliteter, inom den andra partens område göra varuinköp hos köpmän eller i öppna försäljningslokaler eller hos personer, vilka producera varorna, samt att söka beställningar hos köpmän eller andra personer och att medföra varuprover och mönster, men icke varor.

Den avgift, som i Sverige upptages från tyska handelsresande för nyss angivna verksamhet, skall enligt det till traktaten hörande slutprotokollet erläggas antingen för ett helt år eller för en tidrymd av sex veckor. Årsavgiften skall utgöra högst trehundra kronor. Avgiften för sex veckor skall icke överstiga ett belopp av etthundra kronor. Om verksamheten utöver de första sex veckorna utan avbrott fortsättes, skall avgiften icke överstiga ett belopp av femtio kronor för varje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd av tre veckor.

På grund av innehållet av nyssnämnda delar av traktaten och slutprotokollet fordras, på sätt departementschefen anført, en del ändringar i gällande bestämmelser om den vissa handlande och handelsexpediter åliggande bevillningsavgift, för att traktaten må kunna från svensk sida uppfyllas. Att i förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter infoga de detaljbestämmelser, som för sådant ändamål må erfordras, har departementschefen ansett icke lämpligen låta sig göra. I stället har departementschefen ansett, att Kungl. Maj:t bör tillerkännas en allmän befogenhet att, därest till följd av överenskommelse med främmande stat i fråga om nu nämnd avgift andra grunder än de i 3 § av omförmälda förordning stadgade skola gälla beträffande den främmande statens undersåtar, utfärda de för överenskommelsens tillämpning erforderliga föreskrifter. Förslag till bestämmelse härom har avfattats i form av ett tillägg till 3 § i förordningen.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot förslaget, får under åberopande av vad föredragande departementschefen till ovannämnda statsrådsprotokoll anført, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts
förevarande proposition nr 226, antaga det vid proposi-

tionen fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av 3 § i förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Stockholm den 20 maj 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 45.
